

РЕШЕНИЕ

№ 21949

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2253** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на Щ. Х. Щ., депозирана чрез пълномощник – адв. А. М., САК срещу Решение № 5626/31.12.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5 състав, постановено по НАХД № 2333/2023 г.

С обжалвания съдебен акт е потвърден Електронен фиш Серия К, № 5016601, издаден на основание чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, с което на Щ. Х. Щ. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева.

В касационната жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на решението на СРС в резултат на допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че съдът не е обсъдил всестранно и пълно всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на административното нарушение, включително и досежно приложената процедура по установяване и санкциониране. Сочи се, че в представената информация от Столична община са отразени данни за два знака за регулиране на скоростта на движение на МПС в района, където е заснето движението на управлявания от жалбоподателя автомобил. С тези аргументи е обосновано становище за неясно описание на съществен елемент от състава на административното нарушение – мястото на извършване на нарушението, за което е ангажирана отговорността на Щ. Щ.. Оспорват се изводите на съда, че посочените координати в снимките от

GPS системата, с които е заснето движението на МПС, посочват точно мястото на нарушението. Така е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и ЕФ.

Процесуалният представител на жалбоподателя – адв. М. поддържа направените искания в касационната жалба и аргументите, с които са обосновани и в представена по делото писмена молба преди провеждане на съдебното заседание.

В представените Писмени бележки на процесуалния представител на ответната страна са оспорени възраженията в касационната жалба относно неясното описание на мястото на извършване на административното нарушение, установено и санкционирано с процесния ЕФ. Сочи се, че ЕФ е издаден, съгласно утвърден от министъра на вътрешните работи образец, съдържащ съответни на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити. Застъпено е становище, че ангажираните доказателства в съдебното производство са недостатъчни, за да оборят презумптивната доказателствена сила на показанията на използваното техническо средство за измерване на скоростта на движение и заснемане на движението на превозното средство, управлявано от санкционираното лице. С тези аргументи, е мотивирано искане касационната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение в касационното производство. Направено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на касатора.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Настоящият касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства, съобразявайки становищата на страните, наведените касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 13.01.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 26384 на 27.01.2025г.), от процесуално легитимирано лице – пълномощник на санкционираното лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съдебното производство по НАХД 2333/2023 г. по описа на СРС, НО, 5 състав е образувано след връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда с Решение № 843 от 10.02.2023 г. по КАНД № 6963/2022 г. по описа на АССГ, XVI касационен състав. В мотивите на отменителното решение, касационният състав е констатирал, че не са предприети дължими процесуални действия за събиране на доказателства, въз основа на които да се установи по несъмнен начин мястото на извършване на нарушението, в контекста на възраженията на санкционираното лице за въведени различни ограничения на скоростта в отсечката между [населено място] и АМ „Т.“.

Съдът е анализирал информацията от събраните писмени доказателства, включително и представеният от Столична община в предходното касационно производство проект на организация на движението по [улица]в участъка между [улица]и Софийски околновръстен път и е приел за установена следната фактическа обстановка :

С Електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 5016601, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, е констатирано и санкционирано нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, съгласно чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – движение на МПС „М. Е 200 ЦДИ“, рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 64 км/ч на 18.06.2021 г. в 11:12 ч. в [населено място], по [улица]срещу П. – музей Врана с посока на

движение – [улица]към Околовръстен път, при ограничение на скоростта за населено място 50 км/ч, въведено с пътен знак В26. Движението на превозното средство е заснето от АТСС ARH CORDON M2 № MD1192, вписана в регистъра на одобрените за използване СИ с удостоверение № 517 09 5126 след като е отчетен толеранс от 3 км/ч. Установеното превишение е с 14 км/ч. Собственик на МПС е санкционираното лице Щ. Щ..

При извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 и чл. 220 от АПК, въз основа на установените релевантни за спора факти във въззивното производство, настоящият съдебен състав счита обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които могат да послужат като основание за отмяна на обжалваното решение. Спазени са процесуалните стандарти при събирането, проверката и оценката на доказателствата, противно на становището в касационната жалба.

Законосъобразно е приложена и процедурата по установяване и санкциониране на административното нарушение - с издаден ЕФ, който се генерира автоматично при извършено нарушение от вида на това, за което е санкциониран касаторът – превишаване на разрешената допустима скорост на движение. Издаването на ЕФ поставя началото на административно наказателно производство, без да е необходимо съставянето на отделен Акт. В този смисъл, обосновано в мотивите на решението е посочено, че измерването, регистрирането и записът на установените нарушения чрез използваната пътна радарна система за видеоконтрол изключва възможността за човешка намеса.

Спазени са изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДВП за форма и съдържание на Електронния фиш, съгласно одобрения образец със Заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з-931 от 20.08.2016 г. Приложена е снимка от записващото устройство на използваната АТСС, която позволява да се установи превозното средство, регистрационния му номер, измерената скорост на движение и времето на извършване на нарушението. В този смисъл, Електронният фиш съдържа описание на всички елементи от състава на административното нарушение по чл. 21 ал. 1 от ЗДВП - „нарушение за скорост“, с фиксирано „превишение на стойността“ над разрешената от 50 км/ч. в населено място – с 14 км/ч, след приспаднат толеранс от 3 км/ч от измерената и отразена на снимковия материал – 67 км/ч. Правилно е приложена и съответната санкционна норма.

По делото не е спорно, че касаторът не е подал писмена декларация с данни за друго лице, което е управлявало заснетото превозно средство към процесния момент.

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДВП, контролните органи разполагат с правомощия да установяват нарушения на правилата за движение по пътищата чрез използване на технически средства или системи. В настоящия казус е използвано автоматизирано техническо средство, с вградено разпознаване на регистрационните номера и заснемащо в автоматичен режим в отсъствие на контролен орган нарушения на скоростта на движение.

От представените доказателства от административно наказващия орган се установява по несъмнен начин, че използваното техническо средство, с което е констатирано административното нарушение е надлежно регистрирано в БИМ и е било технически проверено и изправно към момента на извършване на проверката. При определяне на превишението на разрешената скорост на движение е отчетено и допустимото техническо отклонение при измерването.

Изготвеният бланков Протокол – Приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з - 532 от 12.05.2015 г., рег. № 4332р-32228 от 18.06.2021 г. удостоверява данните от използването на конкретното автоматизирано техническо средство, с което е засечена скоростта на движение на МПС - периода отчетен като работен режим от 09,30 ч. – 11,30 ч. на 18.06.2021 г., посоката - насочен към приближаващите МПС, движещи се по [улица]срещу П. – музей Врана, с посока от

[улица] към Околовръстен път, в участък с ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В26. Приложена е снимка на мястото, на което е било поставено АТСС, която позволява да се установят и координатите на служебния автомобил, с който се е придвижвал обслужващият екип служители на СДВР. Посочено е, че е приложено нормативно установеното общо правило относно разрешената скорост на движение в пътния участък, попадащ в обхвата на АТСС – 50 км/ч.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП законодателят е въвел забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават конкретно посочени разрешени стойности на скоростта на движение на ППС, които са съобразени с категорията им и вида на пътния участък. В настоящия казус, скоростта с която се е движил автомобилът, управляван от касатора, е била с 17 км/ч над разрешената.

Въз основа на данните за констатираното административно нарушение по предвидения ред в ЗДвП, е установено, че санкционираното лице е собственик на заснетото превозно средство, който не се е възползвал от правото по чл. 189, ал. 5, предл. второ от ЗДвП - да посочи данни за друго лице, отговарящо на изискванията на § 1, т. 25, предл. първо от ДР на ЗДвП.

Позовавайки се на данните в представената в предходно проведеното касационно производство Схема на организацията на движението на пътния участък където е заснето движението на превозното средство, съдът е приел, че в района на нарушението няма други пътни знаци регулиращи скоростта освен цитирания в протокола знак В26 с обозначение 50 км/ч. Посочил е и, че според данните от глобалната навигационна система мястото на нарушението е математически обозначено с координатите, отразени на снимковия материал GPS N42.634570.E23.436220 и в този смисъл неоснователни са възраженията на санкционираното лице, че този съществен за административното нарушение елемент от състава не е описан ясно и точно.

Изложени са подробни съображения относно приложимостта на тълкуването, дадено с Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на ВАС, като е прието, че в конкретния казус нарушението е заснето при стационарно положение на записващата система

Приложената от административно наказващия орган санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е съответна на конкретното административно нарушение, чиято степен на обществена опасност не предпоставя прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че въззивното решение като обосновано и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева, заплащането, на което да се възложи на касатора.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5626 от 31.12.2024 г., постановено по НАХД № 2333/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5 състав.

ОСЪЖДА Щ. Х. Щ., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ